ΤΟ ΚΗΡΥΚΕΙΟ ΤΟΥ ΕΡΜΗ

Το Κηρύκειο, από το ρήμα κηρύσσω, που σημαίνει καθιστώ κάτι δημόσια γνωστό μεγαλοφώνως, αναγγέλλω, διαλαλώ κάτι, ήταν η ράβδος που κρατούσαν στην αρχαιότητα οι κήρυκες κατά την άσκηση των καθηκόντων τους και το σύμβολο επίσης που φέρνει στις διάφορες παραστάσεις ο Θεός Ερμής.
Οι κήρυκες στην αρχαιότητα ήταν μια ιδιαίτερη τάξη υπαλλήλων ή υπηρετών που είχαν σαν καθήκον την εξαγγελία των μηνυμάτων και διαταγών της πολιτικής και θρησκευτικής εξουσίας.
Όπως οι Ολύμπιοι θεοί είχαν σαν αγγελιαφόρο τους κήρυκα τον Ερμή, έτσι και οι αρχαίοι Έλληνες, από τους Ομηρικούς και όλας χρόνους, είχαν τους κήρυκές τους, τους μεσάζοντες δηλαδή μεταξύ της ανώτερης εξουσίας και του λαού. Τα καλύτερα προσόντα για την ανάδειξη και διορισμό ενός τέτοιου κήρυκα ήταν η γλυκειά (λιγύφθογγος, ηερόφωνος, εύφωνος) και δυνατή φωνή, όπως π.χ. του Στέντορα, του «χαλκεόφωνου» ήρωα του Τρωικού πολέμου που αναφέρει στην Ιλιάδα ο Όμηρος, ο οποίος, όπως λέγεται, είχε μια δυνατή φωνή όσο 50 ανδρών και από το όνομα του οποίου παράγεται η γνωστή έκφραση «στεντορεία φωνή».
Σύμφωνα με το Θουκυδίδη, το κηρύκειο των κηρύκων «όπερ ειώθασι φέρειν οι κήρυκες κατ' αυτών» (αυτό δηλαδή που φέρουν κατά συνήθεια μαζί τους οι κήρυκες) ήταν «ξύλον ορθόν, έχων εκατέρωθεν δύο όφεις περιπεπλεγμένους και αντιπροσώπους προς αλλήλους κειμένους» (ήταν ένα όρθιο ξύλο, γύρω από το οποίο περιελίσσονταν δύο φίδια με τα κεφάλια τους απέναντι το ένα στο άλλο. Στις παραστάσεις τώρα των αγγείων και άλλων μνημείων τέχνης, το κηρύκειο που κρατά ο Ερμής είναι ανάλογο με την ιδιότητα που αυτός εκάστοτε έχει ως ποιμένας, αγγελιαφόρος και ψυχοπομπός.
Έτσι:
1. Στις αγγειογραφίες που ο Ερμής παριστάνεται σαν ποιμένας που οδηγεί ένα ποίμνιο προβάτων, φέρει στο αριστερό του χέρι μια απλή ποιμενική ράβδο (ή αγκλίτσα), η οποία καταλήγει στο πάνω μέρος της σε δυο διασταυρούμενα κέρατα στο σχήμα ενός ανοικτού στο πάνω μέρος 8 (δηλαδή ενός κύκλου με πάνω του ένα ημικύκλιο. Αυτή η μορφή κηρυκείου συναντάται επίσης σε ειδώλια των Θεσπιών

και της Τανάγρας, όπου ο Ερμής παριστάνεται ως κριοφόρος. Οι παραστάσεις αυτές, με αυτό το σχήμα του κηρυκείου, είναι κατά το πλείστον των αρχαϊκών χρόνων μέχρι του 5ου αιώνα π.Χ και φανερώνουν τον ποιμενικό τύπο του Ερμή.
2. Ο θεός Ερμής φέρει στο αριστερό του χέρι το σκήπτρο ενός κήρυκα, ως το αχώριστο και προσωπικό σύμβολό του ως αγγελιαφόρου θεού του Ολύμπου. Σε αυτή την περίπτωση, το Κηρύκειο παριστάνεται σύμφωνα με την παραπάνω περιγραφή του Θουκυδίδη, αποτελείται δηλαδή από μια ράβδο γύρω από την οποία συμπλέκονται δύο φίδια, με τα σώματά τους να σχηματίζουν ένα **S**, τις ουρές τους ενωμένες και τα κεφάλια τους απέναντι το ένα του άλλου. Αυτό το σχήμα κηρυκείου καθιερώθηκε να κρατούν οι κήρυκες κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους στις αγορές και στις συνελεύσεις, γι' αυτό και ο Ερμής, σαν κήρυκας των Ολυμπίων Θεών και αγγελιαφόρος των μηνυμάτων τους, έγινε ο προστάτης της τάξεως των κηρύκων, όπως αναφέρουν ο Ηρόδοτος και ο Θουκυδίδης.
Είναι πάμπολλες οι παραστάσεις του Ερμή σε διάφορα έργα τέχνης που φέρει αυτού του είδους το οφιοειδές Κηρύκειο ως ο αγγελιαφόρος των θεών, ιδιαίτερα σε αγγειογραφίες των κλασσικών χρόνων.
3. Ο Ερμής ως ο αποκοιμιστής (υπνοδότης), ονειροπομπός (προκλητής ονείρων) και ψυχοπομπός (οδηγός των ψυχών) όταν αγγίζει τους αθρώπους με τη μαγική ράβδο του, αντίστοιχα τους αποκοιμίζει, τους φέρνει όνειρα (ή ακόμα τους ξυπνά από τον ύπνο τους) και προσελκύει τις ψυχές των νεκρών οδηγώντας τες στον Άδη – παραδίδοντάς τες ουσιαστικά στον Χάρωνα που τον αναμένει στη βάρκα του. Τα Ομηρικά έπη περιγράφουν αυτή τη μαγική ράβδο ως χρυσή και την ονομάζουν «Κηρυκίνη», ενώ ο Ησύχιος την ονομάζει «Δράκοντα». Με αυτήν ο Ερμής στην Ιλιάδα βυθίζει τους φρουρούς του στρατοπέδου των Ελλήνων σε ύπνο για να περάσει ο Πρίαμος και να ζητήσει από τον Αχχιλέα το πτώμα του γιου του.
Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις το οκτάσχημο ή οφιδόσχημο κηρύκειό του Ερμή κοσμείται με ταινίες που κρέμονται από την κορυφή της ράβδου ή με ένα άνθος λωτού, και τα δυο σύμβολα ικεσίας και λησμονιάς, καθώς ο θεός παρουσιάζεται να οδηγεί τις ψυχές των νεκρών στον Αδη. Τέτοιες παραστάσεις κηρυκείου φέρουν συνήθως οι λευκές λήκυθοι του 5ου π.Χ αιώνα. Σε μεταγενέστερες απεικονίσεις, πάνω από τα κεφάλια των φιδιών, στην κορυφή της ράβδου, προστέθηκαν δύο φτερούγες, κάνοντας έτσι το Κηρύκειο πτερωτό, όπως και τα σανδάλια του «γρηγορόφτερου» Ερμή.
Στην Ομήρου Οδύσσεια διαβάζουμε:
«Είπε και υπάκουσε ο γοργός του Δία αποκρισάρης. Και έδεσε ευθύς στα πόδια του τα δύο όμορφα σαντάλια, χρυσά και αιώνια, που μαζί με την πνοή του ανέμου, παντού, σε ατελείωτες στεριές και πέλαγα τον πάνε. Έπειτα πήρε το ραβδί, που ανθρώπων – όσους θέλει – μαγεύει μάτια ή και ξυπνά πάλι άλλους κοιμισμένους. Μ' αυτό στα χέρια ο δυνατός Αργοφονιάς πετούσε.»
Με την προσθήκη ενός σταυρού στο κάτω μέρος του κύκλου του ανοιχτού 8 και την αφαίρεση της υπόλοιπης ράβδου, προέκυψε το αστρονομικό και αστρολογικό σύμβολο για τον πλανήτη Ερμή
Σύμφωνα με τον μύθο, ο Ερμής ενώ ήταν ακόμα μωρό κατασκεύασε από το κέλυφος μιας χελώνας και τα νεύρα βοδιών που έκλεψε από τον Απόλλωνα μια λύρα, με την οποία μάλιστα έπαιξε για να εξευμενήσει τον αδελφό του όταν ανακάλυψε την κλοπή.

Μαγεμένος τότε ο Απόλλωνας από τον ήχο της, τον συγχώρεσε και αντάλλαξε την λύρα με την μαγική του ράβδο. Αυτή ήταν η πρώτη μορφή του Κηρυκείου του Ερμή: απλά ένα ξύλο ελιάς (ή δάφνης) με δυο ταινίες που στριφογύριζαν γύρω του. Αργότερα ο Ερμής συνάντησε στην Αρκαδία δύο φίδια που αλληλοσπαράσσονταν. Για να τα χωρίσει έριξε ανάμεσά τους τη ράβδο του και εκείνα τυλίχτηκαν γύρω της. Από τότε η μαγική ράβδος του, δηλαδή το Κηρύκειο, με δύο τυλιγμένα τώρα φίδια γύρω της, με ενωμένες ουρές και αντικρυστά κεφάλια, έγινε το σύμβολο της ειρήνης και συμφιλίωσης.

Ο μύθος αυτός των διαχωριζόμενων φιδιών μας θυμίζει επίσης έντονα τον αντίστοιχο μύθο για το μάντη Τειρεσία, ο οποίος λέγεται χώρισε κάποτε με την ράβδο του δυο φίδια που ζευγάρωναν και μεταμορφώθηκε γι' αυτό τον λόγο σε γυναίκα. Μετά από επτά χρόνια, τα ξαναείδε να ζευγαρώνουν και πάλι τα χώρισε και ξανάγινε άνδρας.

Το κηρύκειο μοιάζει την Ράβδο του Ασκληπιού, που φέρει όμως ένα μόνο φίδι, τυλιγμένο γύρω από μια ράβδο και χωρίς φτερούγες και η οποία χρησιμοποιείται ως σύμβολο των γιατρών και της Ιατρικής Επιστήμης. Στις ΗΠΑ πάντως χρησιμοποιείται σα σύμβολο της ιατρικής αυτούσιο το κηρύκειο, με τους δύο όφεις και τις δύο φτερούγες στην κορυφή, μάλλον λόγω σύσγχυσής του με την ράβδο του Ασκληπιού.

Αξίζει να σημειώσουμε πως το κηρύκειο χρησιμοποιήθηκε ως σύμβολο και σε άλλους πολιτισμούς και ίσως η καταγωγή του να είναι από την Μεσοποταμία. Στην Ανατολή το χρησιμοποίησαν ιδιαίτερα οι Φοίνικες και οι Χαλδαίοι ως σύμβολο των σκηπτούχων θεών τους, του Βάαλ και της Αστάρτης. Ανάλογα ανευρίσκεται στην Αίγυπτο, στους Ίνκας και σε άλλους πολιτισμούς..

Από την μεριά της, η εκκλησιαστική ποιμαντορική ράβδος ή «πατερίτσα», που φέρει στην κορυφή ένα σταυρό μεταξύ δύο αντιτιθέμενων φιδιών και αποτελεί σύμβολο της πνευματικής, ποιμαντικής και δικαστικής εξουσίας που έχει ο ορθόδοξος επίσκοπος, προέρχεται καθαρά από το αρχαίο κηρύκειο του Ερμή, αν και οι εκκλησιαστικοί θέλουν να το συνδέσουν δήθεν με το χάλκινο φίδι που ύψωσε ο Μωσυής στην Έρημο και με την ρήση του Ιησού να γίνουμε «φρόνιμοι ως οι όφεις» (εδώ οι «όφεις» όμως έχουν καθαρά τη σημασία των «γνωστών», των «μυημένων» και όχι των φιδιών, διότι από πού και ως πού είναι «φρόνιμα» τα φίδια;)

ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΚΗΡΥΚΕΙΟΥ

Η βασική εξωτερική και εσωτερική σημασία του Κηρυκείου είναι η συμφιλίωση ή εναρμόνηση και ισορροπία των αντιθέτων, που παριστάνουν τα δύο αντιμαχόμενα φίδια, μέσω της κεντρικής κατακόρυφης ράβδου γύρω από την οποία αυτά ελίσσονται. Το Κηρύκειο παριστάνει έτσι και το Νόμο της Τριάδας (Ενεργητική Δύναμη– Παθητική Δύναμη- Εξουδετερωτική (ή Εξισορροπητική) Δύναμη ή ακόμα το Νόμο της Διαλεκτικής Σύνθεσης των Αντιθέτων:

Θέση-Αντίθεση-Σύνθεση. Στο Χριστιανισμό συμβολίζει την «Αγία Τριάδα»: Πατήρ, Άγιο Πνεύμα και Υιός, με το Άγιο Πνεύμα να αποτελεί την Παθητική (ή Θηλυκή) Αρχή και τον Υιό την Συμφιλιωτική Αρχή Πατρός και Αγίου Πνεύματος. Στον Ταοϊσμό την τριαδικότητα Γιν (Παθητική ή Θηλυκή Αρχή), Γιανγκ (Ενεργητική ή Αρσενική αρχή) και Ταό (Ενοποιητική ή Εξισορροπητική Αρχή). Στο επίπεδο των ατόμων αντιστοιχεί στην τριαδικότητα του πρωτονίου (θετικό), ηλεκτρονίου (αρνητικό) και νετρονίου (ουδέτερο). Στην κβαντική φυσική εκφράζει το Νόμο της Συμπληρωματικότητας σωματιδίου και κύματος.

Στην Καμπάλα αντιστοιχεί στις τρεις Στήλες του «Δένδρου της Ζωής»: Την Στήλη της Πραότητας δεξιά, την Στήλη της Αυστηρότητας αριστερά και την Μεσαία Στήλη Ισορροπίας ή Συνείδησης στο κέντρο. Στην αρχαία Ελληνική Φιλοσοφία συμβολίζει την Αρχή της Απολλώνιας Αρμονίας ή Μεσότητας ανάμεσα σε δυο άκρα.

Από την μεριά τους, τα δύο περιελισσόμενα γύρω από την κατακόρυφη ράβδο φίδια (που παριστάνουν επίσης την έλξη και την άπωση ή τον έρωτα και αντέρωτα ή ακόμα τις δύος στήλες Ζακίν και Μποάζ μπροστά από την Πύλη του Ναού των Μυστηρίων, με το μυούμενο που ειέσρχεται στο Ναό ανάμεσά τους να παριστάνει τη Μεσαία Στήλη που τις εξισορροπεί) αντιστοιχούν άμεσα στη διπλή έλικα του DNA, του γενετικού κώδικα της ζωής και συστατικού των χρωμοσωμάτων και σχηματίζουν με τις κουλούρες τους «οκτάρια» (συγχρόνως σύμβολα του απείρου).

Το Κηρύκειο συνδέεται έτσι με τον αριθμό 8 και αντίστοιχα με την όγδοη Σεφίρα (σφαίρα) του Καμπαλιστικού Δένδρου της Ζωής, το Χοντ (στη Βάση της Αριστερής Στήλης της Αυστηρότητας), που αντιστοιχεί στο συγκεκριμένο Νου, ταιριάζοντας έτσι τέλεια με τις ιδιότητες του θεού Ερμή, ο οποίος επίσης αντιστοιχεί σε αυτή την Σεφίρα. Εσωτερικά τα δύο αυτά φίδια, ελισσόμενα αντιθέτως γύρω από την κατακόρυφη ράβδο του Κηρυκείου, δημιουργούν 7 συνολικά κουλούρες, με τα σημεία συνάντησής τους να αντιστοιχούν στα επτά τσάκρας ή κέντρα του ψυχοφυσικού μας

(αιθερικού) δυναμικού. Οι κουλούρες επίσης των φιδιών διατεμνόμενες από την κατακόρυφη ράβδο δημιουργούν το Ελληνικό γράμμα Φ, σύμβολο του Χρυσού Αριθμού (1,618).
Σύμφωνα με τον Ιάμβλιχο, ο αριθμός 8 είναι ο πρώτος και ο μοναδικός κύβος μέσα στην δεκάδα και ένας αρτιάρτιος αριθμός (το μισό του είναι επίσης άρτιος αριθμός). Λόγω της σημασίας του στην μουσική αρμονία (ογδόη, οκτάβα) ονομάζετο Παναρμόνιος και η οκτάδα Καδμεία από το όνομα της συζύγου του Κάδμου Αρμονίας. Από τις Μούσες αντιπροσώπευε την Ευτέρπη (που είναι η όγδοη στη κανονική σειρά). Τον ονόμαζαν επίσης Μητέρα, και Κυβέλη, γιατί είναι ο κύβος του 2, που αντιπροσωπεύει κατ" εξοχήν τη θηλυκότητα και την γονιμότητα. Σύμφωνα με το Φιλόλαο ο έρωτας και η φιλία, ή η σκέψη και η φαντασία, συναντώνται στα όντα που έχουν σχέση με τον αριθμό 8.
Το Κηρύκειο έτσι, μέσω της αντιστοιχίας του με την ογδοάδα, παραπέμπει εκτός από το Νόμο της Τριάδας, στον οποίο ήδη αναφερθήκαμε, και στον Νόμο της Οκτάβας, που διέπει και το περιοδικό σύστημα των στοιχείων στη Χημεία, ο οποίος όμως είναι αρκετά πιο σύνθετος για να αναφερθούμε εδώ. Οι δύο αυτοί Νόμοι, της Τριάδας και της Οκτάβας, θεωρούνται εσωτερικά (φιλοσοφικά) σαν οι σημαντικότεροι νόμοι του σύμπαντος.
Ο Πρόκλος ονομάζει την Ογδοάδα «αιτία για την πρόοδο όλων των πραγμάτων, διότι ενώ η Εννεάδα συγγενεύει με τη Μονάδα, αφού είναι ένα καινούργιο Ένα (Εννεάς), η Ογδοάδα συγγενεύει με τη Δυάδα της οποίας είναι ο κύβος». Τέλος ο Θέων ο Σμυρναίος αναφέρει ότι μερικοί πιστεύουν ότι οι θεοί που κυβερνούν τα πάντα είναι 8, όσες και οι σφαίρες που περιστρέφονται γύρω από τη Γη.
Από την μεριά του, ο Πέτρος Γράβιγγερ θεωρεί το Κηρύκειο σαν την σημαντικότερη παράσταση της Ογδοάδας και παρατηρεί:
«Το Κηρύκειο με τα δυο συνεστραμμένα φίδια γύρω από μια κατακόρυφη ράβδο παριστάνει την πτώση της πρωταρχικής ύλης στη σταθμητή ύλη της γέννησης και την κατοπινή επιστροφή της στην αρχική πηγή από την οποία αυτή απέρρευσε.
Τα δυο φίδια συμβολίζουν τα δυο ρεύματα του πρωταρχικού Χάους, το πέρας-άπειρο, φως-σκοτάδι ή άρρεν-θήλυ. Ο κεντρικός λοιπόν άξονας είναι αυτός που διαχωρίζει και συγχρόνως συμβιβάζει τα αιωνίως αντίθετα και αντιστοιχεί στον Άξονα του Κόσμου.
Η καθοδική και ανοδική αντίστοιχα κατεύθυνση των δυο φιδιών συμβολίζει επίσης τις δυο πύλες των ηλιοστασίων και κατ" επέκταση τα δυο λειτουργήματα του Ερμή σαν αγγελιαφόρου των θεών στους ανθρώπους και σαν ψυχοπομπού, που επαναφέρει δηλαδή τις ψυχές στη πηγή από την οποία προήλθαν. Όπως ο Θύρσος του Διόνυσου, έτσι και το Κηρύκειο του Ερμή φαίνεται να αναφέρεται στο « Δένδρο της Ζωής » και στο νευρικό σύστημα του ανθρώπου κατά μήκος της σπονδυλικής στήλης, το οποίο πρέπει να κυριαρχήσει ο μύστης».
Μερικοί θεωρούν ότι το όνομα «ογδοάς» προήλθε από το «δυάς» (εκ-δυάς, εγ-δυάς, ογδοάς, δηλαδή με μετατροπή του ε σε ο και του υ σε ο, αφού το 2 έγινε κύβος). Ο αριθμός 8 ήταν αφιερωμένος επίσης στο Διόνυσο, που είχε γεννηθεί τον 8ο μήνα. Υπάρχει τώρα κάποια σχέση μεταξύ Ερμού και Διόνυσου μέσω του όφεως ή δράκοντος, αλλά δε θα αναφερθούμε εδώ (για να αποφύγουμε το μακρύτερο σεντόνι…).
Άλλοι πάλι συνδέουν το Κηρύκειο, μέσω της συμβολικής αντιστοιχίας του με το γενετικό κώδικα (DNA), με τη μάγισσα Κίρκη, της οποίας όλα τα γράμματα του

ονόματος ενυπάρχουν σε αυτό. Ο λόγος της σύνδεσής τους είναι η μαγική ράβδος της Κίρκης, με την οποία η θεά μεταμόρφωσε τους συντρόφους του Οδυσσέα σε γουρούνια, αλλάζοντας πλήρως την εξωτερική τους μορφή, αλλά διατηρώντας, παραδόξως, κατά τον Όμηρο, πλήρως το ανθρώπινο μυαλό τους. Το γεγονός ότι ο Όμηρος αποκαλεί επίσης την Κίρκη «καλλιπλοκάμοιο» και «ευπλόκαμο» θεωρούνται ότι παραπέμπουν στη χρήση εκ μέρους της μιας «οφειοδούς δύναμης» και δεν αναφέρονται τόσο για την κόμμωσή της.

Η εμπλοκή του Ερμή και των μαγικών δυνάμεων του Κηρυκείου του στην όλη υπόθεση υποστηρίζεται πως φαίνεται και από το γεγονός ότι εκείνος που έδωσε το αντίδοτο του δηλητηρίου τής Κίρκης στον Οδυσσέα δεν ήταν η θεά Αθηνά, που πάντα τον προστάτευε, αλλά ο κάτοχος του Κηρυκείου Ερμής. Μια ακόμα σύμπτωση στην όλη υπόθεση είναι η ύπαρξη, σύμφωνα με τον Όμηρο, τεσσάρων θεραπαινίδων της Κίρκης που παραπέμπουν έτσι στις 4ρες αζωτούχες Βάσεις του DNA (Αδενίνη, Γουανίνη, Κυτοσίνη και Θυμίνη).

Τέλος μια ακόμα σημαντική σύμπτωση είναι ότι όταν ο Οδυσσέας πήγε στο παλάτι της Κίρκης με τους συντρόφους του, έφτιαξαν δύο ομάδες με αρχηγούς αντίστοιχα αυτόν και τον Ευρύλοχο. Κάθε μια από αυτές τις ομάδες πήρε μαζί της 22 άνδρες κι επομένως μαζί με τους αρχηγούς της αποτελείτο από 23 άνδρες η κάθε μια. Αυτό όμως παραπέμπει άμεσα στα 23 ζεύγη χρωμοσωμάτων από τα οποία αποτελείται κάθε σωματικό κύτταρο του ανθρώπινου οργανισμού (23 από τη μητέρα και 23 από τον πατέρα).

Το συμπέρασμα που δίνεται από αυτούς που υποστηρίζουν αυτές τις συσχετίσεις είναι ότι όλος ο μύθος τής θεάς Κίρκης αναφέρεται συμβολικά, μέσα από την καλυμμένη γλώσσα του μύθου, σε γενετικά πειράματα μιας πανάρχαιας γενετικής μηχανικής. Το ίδιο υποστηρίζεται και σαν ερμηνεία του μύθου των μεταμορφώσεων του Τειρεσία – πάλι σε σχέση με τα φίδια και το Κηρύκειο – αρχικά σε γυναίκα και μετά πάλι σε άνδρα.

Ο Μύθος του Χρυσόμαλλου Δέρατος επίσης έχει έναν καθαρά αλχημικό συμβολισμό και αντιστοιχεί στην επιτέλεση του Μεγάλου Έργου. Το ίδιο μάλιστα το Χρυσόμμαλλο Δέρας βρισκόταν κρεμασμένο σε ένα δέντρο που το φύλαγε ένας δράκοντας (φίδι).

Η Μήδεια επίσης και η Κίρκη φαίνονται γενεολογικά συγγενείς (ανάλογα με τη μυθολογική παράδοση η Μήδεια είναι ανηψιά της Κίρκης ή αδελφή της). Ο Ιάσων επίσης (ετυμολογικά «αυτός που γιατρεύει») μπόρεσε να πάρει το Χρυσόμαλλο Δέρας (να επιτελέσει δηλαδή το Μεγάλο Έργο) μόνο με την βοήθεια της Μήδειας, οι απεχθείς πράξεις της οποίας έχουν επίσης έναν καθαρά αλχημικό συμβολισμό.

Τα φίδια επίσης, όπως και η ελιά (της ράβδου του Κηρυκείου), ήταν στην αρχαιότητα σύμβολα της Αθανασίας (ή ακόμα της Γνώσης και της Αλήθειας) και αυτό μας δίνει την υπόδειξη ότι το κηρύκειο μπορεί να χρησιμοποιηθεί από τον Ερμή όχι μόνον για την καθοδήγηση των ψυχών εις τον Άδη, αλλά και για την ανάσταση των νεκρών ή την αποτροπή του θανάτου. Με αυτήν ακριβώς την σημασία χρησιμοποιείται σήμερα στους τεκτονικούς ναούς, όπου διαμέσου των διαφόρων μορφών μύησης ο δόκιμος οδηγείται στην αναγέννηση και τελικά στην αιώνια ζωή.

Δύο βασικές ιδιότητες του φιδιού παραπέμπουν στην χρησιμοποίησή του σα συμβόλου της αθανασίας ή ελιξιρίου της ζωής: η απόρριψη κατά τακτά διαστήματα του παλιού του δέρματος και η εμφάνισής του έτσι σα νέου, και το δηλητήριό του,

το οποίο σε κατάλληλες, ελεγχόμενες δόσεις μπορεί να αποτελέσει ιατρικό και φάρμακο. Το ίδιο ακριβώς παριστάνει και η ράβδος του Ασκληπιού.
Από πολύ παλιά έτσι το ελιξίριο της ζωής συνδέθηκε με διάφορες δηλητηριώδεις ουσίες και με τα μυστήρια του θανάτου. Στην μη σωστή κατανόηση της αρχαίας μαγικής φόρμουλας με την βοήθεια της οποίας το δηλητήριο καθίσταται το Παγκόσμιο Φάρμακο ή Πανάκεια οφείλονται οι θάνατοι πολλών αρχαίων, αλλά και νεότερων αλχημιστών από την κατάποση διαφόρων δηλητηρίων στην προσπάθειά τους να γίνουν αθάνατοι.
Οι «Όφεις» που κατείχαν το μυστικό της αθανασίας ήταν επίσης ένα αλληγορικό όνομα για τους αρχαίους μυημένους ή «Δράκοντες της Σοφίας», οι οποίοι θεωρούνταν ότι κατέχουν τα μυστικά της Αθανασίας. Ανάλογα, οι ινδουιστικοί οφιοειδείς Νάγκας, που λέγεται ότι κατέχουν μεγάλη εσωτερική γνώση και σίντις (ψυχικές δυνάμεις) θεωρούνται φύλακες των μαγικών πετραδιών που δίνουν την αθανασία.
Αξίζει να σημειώσουμε πάντως ότι υπάρχουν πολλοί αρχαίοι ελληνικοί μύθοι που συνδέονται με δυο φίδια. Για παράδειγμα η θεά Ήρα έστειλε δυο φίδια να πνίξουν το βρέφος Ηρακλή, Η θεά Αθηνά έκλεισε τον Εριχθόνιο σε ένα κιβώτιο και έβαλε σα φύλακες δύο φίδια. Ένα αγαλματίδιο επίσης της κρητικής Θεάς Μητέρας που βρέθηκε στο Ανάκτορο της Κνωσού, κρατούσε στα χέρια της δύο φίδια. Γενικά το φίδι αναφέρεται πάρα πολύ συχνά σα σύμβολο στην αρχαία ελληνική μυθολογία.
Το Κηρύκειο χρησιμοποιείται επίσης κατεξοχήν στην Αλχημεία, στεφανωμένο συνήθως εδώ με τις δυο φτερούγες στην κορυφή, οι οποίες αντιστοιχούν στην παγκόσμια αρσενική και θηλυκή αρχή που απέρρευσαν από το «Ανεξιχνίαστο Ύψος» ή Στέμμα (Κέτερ στην Καμπάλα) στην κορυφή τους, το αδιάστατο δηλαδή σημείο της «Μοναδικότητας» ή «Παραδοξότητα» (singularity) από το οποίο απέρρευσε ο κόσμος ή, αλχημιστικά, στο Θείο και τον Υδράργυρο ή ακόμα στις δύο βασικές αλχημικές διαδικασίες της Διάλυσης και της Σύμπυξης (Solve et Coagula), στις οποίες στηρίζεται η εκτέλεση του Magnum Opus (του Μεγάλου Έργου) των αλχημιστών ή η κατασκευή της Φιλοσοφικής Λίθου. Τα φτερά συμβολίζουν επίσης την πτητικότητα των ουσιών που λαμβάνουν μέρος στην αλχημική διαδικασία και φιλοσοφικά την υπέρβαση και μεταστοιχείωση του κατώτερου στο Ανώτερο.
Σύμφωνα με την εσωτερική παράδοση, η σωστή κατανόηση του Κηρυκείου βοηθά στην αποκάλυψη των μυστικών της φύσης και στην επίτευξη μιας ανώτερης, υπερβατικής γνώσης και ιδιαίτερα της Ερμητικής Φιλοσοφίας.
Το Κηρύκειο του Ερμή αποτελεί επίσης ένα βασικό σύμβολο του Αστρικού Φωτός ή Μεγάλου Μαγικού παράγοντα, που αντιστοιχεί στη μυστηριώδη αλχημική ουσία Αζώθ, η έλλειψη της οποίας καθιστά ανέφικτο το Μεγάλο Έργο.
Το Αστρικό Φως συνδέεται επίσης με την Εννεάδα και το σπειροειδές ή οφιοειδές γράμμα θ του Ελληνικού αλφαβήτου, που επίσης την παριστάνει, ή ακόμα με τον Ερημίτη, την ενάτη Κλείδα του Ταρώ. Και το Κηρύκειο όμως συνδέεται, λόγω σχήματος, εκτός από την τριάδα, και με την Εννεάδα, εφόσον τα δυο συνεστραμμένα φίδια παριστάνουν αλληλο-συμπλεκόμενα τον αριθμό 8 και ο κεντρικός ανάμεσά τους άξονας (ράβδος) την μονάδα (8+1=9).
Σημειώνουμε ακόμα τις εννέα Μούσες, τις τρεις τριάδες κοσμογονικών θεών της Ορφικής Θεολογίας και ότι τα Μεγάλα Ελευσίνια Μυστήρια, που ασχολούνταν με το μυστήριο της ζωής και του θανάτου, διαρκούσαν 9 ημέρες..

Το Κηρύκειο συνδέεται έτσι άμεσα με την αλχημεία, στις παραστάσεις τις οποίας αντιπροσωπεύει πάντα το θεό Ερμή, τον πλανήτη Ερμή και τον αλχημικό «Υδράργυρο», που επηρεάζεται αστρολογικά από τον πλανήτη Ερμή και σε αρκετές ξένες γλώσσες, όπως π.χ. στα αγγλικά, έχει το ίδιο ακριβώς όνομα με αυτόν. Το ίδιο το Κηρύκειο αποτελεί επίσης ένα αλχημικό σύμβολο της επιτέλεσης του Μεγάλου Έργου.
Στην ανατολική φιλοσοφία συνδέεται με τα τρία αιθερικά κανάλια κατά μήκος της σπονδυλικής στήλης: τα δύο πλευρικά Ίντα (αριστερό-σεληνιακό) και Πιγκάλα (δεξιό -ηλιακό) και το κεντρικό κανάλι της Σουσούμνα. Από το τελευταίο ανέρχεται η οφιοειδής δύναμη της Κουνταλίνη προς το κέντρο της κεφαλής (Χιλιοπέταλλο Λωτό), μετά την αφύπνισή της στο κέντρο Μουλαντάρα στην βάση τής σπονδυλικής στήλης.
Η Κουνταλίνι, που αναπαύεται στην βάση της σπονδυλικής στήλης, είναι η ενεργειακή πηγή, η ζωτική ενέργεια που ενεργοποιεί τα αιθερικά (ψυχοφυσικά) κέντρα ή τσάκρας. Η Ίντα, η Πιγκάλα και η Σουσούμνα είναι τα σημαντικότερα κανάλια μέσω των οποίων κυλάει η αφυπνισμένη, μετά από κατάλληλη γιογκική άσκηση, ενέργεια της Κουνταλίνι..

Το Κηρύκειο Πηνίο
Το κηρύκειο πηνίο αποτελείται από ένα συνηθισμένο μονωμένο χάλκινο σύρμα περιελιγμένο στην μορφή μιας διπλής έλικας γύρω από ένα πυρήνα σιδήρου. Υποστηρίζεται ότι το πηνίο αυτό όταν τροφοδοτηθεί με ένα ρεύμα υψηλής συχνότητας δείχνει να παραβιάζει τους βασικούς νόμους του ηλεκτρομαγνητισμού. Ή πρώτη βασική του ιδιότητα είναι ότι, διαφορετικά από ένα συνηθισμένο πηνίο, έχει μηδενική εμπέδηση.
Όταν τροφοδοτηθεί έτσι με ηλεκτρική ενέργεια δε θερμαίνεται..
Η δεύτερη ιδιότητά του είναι ότι έχει άπειρο συντονισμό. Διαφορετικά από ένα συνηθισμένο πηνίο το οποίο συντονίζεται κυρίως στη φυσική θεμελιώδη συχνότητά του και ασθενικά στην δεύτερη ή τρίτη αρμονική, το κηρύκειο πηνίο μπορεί να συντονίζεται ισχυρά σε οποιοδήποτε αριθμό τυχαίων συχνοτήτων.
Το σήμα επίσης που λαμβάνεται με ένα τέτοιο πηνίο δεν μπορεί να ανιχνευθεί από μια τυπική συσκευή ελέγχου ραδιοσυχνότητας. Πολλοί ραδιοερασιτέχνες και ηλεκτρονικοί που έχουν χρησιμοποιήσει κηρύκεια πηνία έχουν μπερδευθεί αρκετά με αυτά. Ένας ραδιοερασιτέχνης ανακάλυψε ότι με δύο τέτοια πηνία, το ένα χρησιμοποιούμενο σαν πομπός και το άλλο σαν δέκτης, το δεύτερο δε θα συνελάμβανε το σήμα από το πρώτο, εκτός και αν ήταν εντελώς ευθυγραμμισμένο με το άλλο. Για να μεταδοθεί το σήμα η ευθυγράμμιση έπρεπε να είναι τόσο ακριβής όσο αυτή της ακτίνας ενός λέιζερ.
Μερικοί ερευνητές έχουν επίσης αναφέρει διάφορα απρόσμενα παράξενα αδρανειακά αποτελέσματα σε σχέση με αυτά τα πηνία. Με τον ενεργοποίηση ενός κηρύκειου πηνίου με παλμικές εκρήξεις μικροκυματικής συχνότητας, αυτό άρχισε να εκτελεί μικρές αναπηδήσεις από το έδαφος. Το γιατί πηδούσε έτσι ή γιατί δείχνει τα άλλα παράξενα φαινόμενα που του αποδίδονται δεν μπορεί να εξηγηθεί από την κλασσική ηλεκτρομαγνητική θεωρία και θα πρέπει να αποδοθεί στο πεδιακό αποτέλεσμα που παράγεται από το μοναδικό τρόπο περιέλιξής του.